

Arrest

nr. 150 978 van 18 augustus 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X,
Beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun
minderjarige kinderen X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2015, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 december 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp wordt verklaard, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 13 januari 2015.

Gezien titel 1bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 18 maart 2015.

Gelet op de beschikking van 16 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 december 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond

van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) zonder voorwerp wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

Op 3 maart 2015 brengt de Dienst Vreemdelingenzaken de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op de hoogte dat de bestreden beslissing werd ingetrokken.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos geworden.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 18 maart 2015 dienen de verzoekende partijen een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 5 mei 2015, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 16 maart 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP stelt dat de BB inderdaad is ingetrokken op 2 maart 2015 en dat zij op 20 april 2015 een beroep heeft ingediend tegen deze beslissing tot intrekking. In deze zaak wenst zij dat de Raad eerst uitspraak doet over dat beroep tegen de intrekkingbeslissing. Als de bestreden beslissing vernietigd wordt, verdwijnt ze uit het rechtsverkeer. VwP is niet op de hoogte van het beroep tegen de beslissing tot intrekking, maar stelt dat VzP geen belang meer heeft gezien zij geen voordeel uit een vernietiging van deze beslissing tot intrekking kan halen. Intussen is er een (nieuwe) onontvankelijkheidsbeslissing genomen inzake de aanvraag op basis van artikel 9bis en stelt VwP dat de beschikking zeker gevolgd kan worden.”*

2.2 In de mate waarin de verzoekende partijen betogen dat *“zij op 20 april 2015 een beroep [hebben] ingediend tegen deze beslissing tot intrekking”*, dat zij *“[wensen] dat de Raad eerst uitspraak doet over dat beroep tegen de intrekkingbeslissing”* en dat *“[a]ls de bestreden beslissing vernietigd wordt, [...] ze uit het rechtsverkeer [verdwijnt]”*, merkt de Raad op dat de verzoekende partijen met voormeld betoog geen elementen bijbrengen die ertoe zouden nopen anders te oordelen over hetgeen in de beschikking d.d. 16 maart 2015 wordt gesteld. Bij arrest nr. 150 935 van de Raad van 17 augustus 2015 werd het tegen de beslissing tot intrekking van de bestreden beslissing ingestelde beroep immers verworpen. De Raad laat tevens gelden dat de bestreden beslissing ingevolge de intrekking evenzeer uit het rechtsverkeer is verdwenen.

Refererend aan de in de beschikking van 16 maart 2015 opgenomen grond, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg zonder voorwerp.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET